

SAINT ANTHONY ORTHODOX CHURCH

Antiochian Orthodox Christian Archdiocese

www.orthodoxbutler.org

ADDRESS: 400 S. Sixth Avenue, Butler, PA 16001

RECTOR: Rev. Bogdan Gabriel Bucur

CONTACT: 412.390.8208; frbogdan@orthodoxbutler.org

Duminica a XXIII-a după Rusalii (31 octobrie 2010)

ANTIFONUL ÎNTÂI

Bine este a ne mărturisi Domnului, și a-i cânta Numelui Tău, Preaînalte!

Refren: Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitoarele,
mântuiește-ne pe noi!

A vesti dimineața mila Ta și adevărul Tău în toată noaptea! (R.:)

Că drept este Domnul Dumnezeu meu, și nedreptate nu se află într'Însul! (R.:)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea ... (R.:)

ANTIFONUL AL DOILEA

*Domnul S'a împărățit, întru podoabă S'a îmbrăcat; îmbrăcatu-S'a Domnul întru
putere și S'a încins! Refren:* Mântuiește-ne pe noi, Fiul lui Dumnezeu, Cel Ce ai
înviat din morți, pe noi cei ce-ți cântăm, „Aliluia”!

Pentru că a întărit lumea care nu se va clinti! (R.:)

Casei Tale i se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile! (R.:)

Slavă . . . Și acum . . . Unule-Născut Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce ești
fără de moarte și ai primit pentru mântuirea noastră a te întrupa din Sfânta
Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria; Cel ce neschimbat Te-ai
întrupat și răstignindu-Te, Hristoase Dumnezeule, cu moartea pe moarte ai
călcat. Unul fiind din Sfânta Treime, împreună slăvit cu Tatăl și cu Duhul Sfânt:
mântuiește-ne pe noi!

ANTIFONUL AL TREILEA

Veniți să ne bucurăm întru Domnul, întru bucurie să-l strigăm lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru! Troparul Învierii

VOHODUL (INTRAREA) CU EVANGHELIA

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos! Mântuiește-ne pe noi, Fiul lui Dumnezeu, Cel Ce ai înviat din morți, pe noi cei ce-ți cântăm, „Aliluia”!

TROPARUL ÎNVIERII, Glasul 6: Puterile îngerești și străjerii au amorțit la mormântul Tău; și sta Maria la mormânt, căutând preacurat Trupul Tău. Prădat-ai iadul, nefiind ispitit de dânsul; întâmpinatu-o-ai pe Fecioara, dăruind viață. Cea ce ai înviat din morți, Doamne, slavă Ție!

TROPARUL SF. APOSTOLI, Glasul 3: Sfinților Apostoli, rugați-vă milostivului Dumnezeu să dăruiască sufletelor noastre iertare de greșeli.

TROPARUL SF. ANTONIE CEL MARE, Glasul 4 (melodie tradițională rusească): Asemănându-te obiceiurilor râvnitorului Ilie, și urmând Botezătorului Ioan pe drepte cărări te-ai făcut locuitor pustiului, Părinte Antonie, și ai întărit lumea cu rugăciunile tale. Pentru aceasta, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

CONDACUL NĂSCĂTOAREI, Glasul 4: Ceea ce ești creștinilor ocrotitoare neînfruntată și mijlocitoare stăruitoare către Făcătorul: nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci sârguieste, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine, „Grăbește spre rugăciune și te nevoiește spre mijlocire, apărând pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce cinstesc pe tine!”

Astăzi facem pomenirea sfinților apostoli, numărați între cei 70, Stahie, Apelie, Amplie, Urban, Aristobul, și Narcis; sfântul mucenic Epimahie din Alexandria; sfântul Ioan Cuciorov, cel dintâi preot omorât pentru mărturisirea lui Hristos în cursul Revoluției Bolșevice.

VII: Sula, Dolores (Sipos), Dolores (Bingham), Diane, Karyn, Rodolphe, Brian, Gina, Christina, ieromonahul Alexander.

ADORMIȚI: Mariana, James, Dale, Mary Ann, Joseph, Katherine, Ștefan.

APOSTOLUL DUMINICII

(Efeseni 2, 4-10)

Prochimen:

*Mântuiește, Doamne, poporul Tău, și binecuvintează moștenirea Ta!
Către Tine Doamne am strigat, Dumnezeul meu!*

Din Epistola către Efeseni a Sfântului Apostol Pavel citire:

Dar Dumnezeu, bogat fiind în milă, pentru multa Sa iubire cu care ne-a iubit pe noi, cei ce eram morți prin greșalele noastre, ne-a făcut vii împreună cu Hristos – prin har sunteți mântuiți! –și împreună cu El ne-a ridicat și ne-a făcut să ședem întru cele cerești întru Hristos Iisus, pentru ca'n veacurile viitoare să arate covârșitoarea bogăție a harului Său, prin bunătatea Sa față de noi întru Hristos Iisus. Căci în har sunteți mântuiți prin credință; iar aceasta nu-i de la voi: e darul lui Dumnezeu; nu din fapte, pentru ca nimeni să nu se laude. Fiindcă a Lui făptură suntem, zidiți în Hristos Iisus spre fapte bune pe care Dumnezeu mai dinainte le-a gătit pentru ca noi să umblăm întru ele.

Evanghelia acestei duminici conține pilda bogatului nemilostiv, omul care și-a pierdut sufletul din nepăsare față de săracul Lazăr. Tot despre bogăție auzim și în Apostolul de astăzi, de data aceasta despre faptul că Dumnezeu este “bogat”, că are “bogăție covârșitoare”. Însă Dumnezeu, citim, este “bogat în milă”; iar “covârșitoarea Sa bogăție” este dublată de dărnicie pe măsură, și de “multa Sa iubire cu care ne-a iubit pe noi”. Precum auzim și la o rugăciune a Spovedaniei: “precum slava Ta este neasemănată, așa și mila Ta este nemărginită!”

Dumnezeu este bogat într-un mod complet opus ideii de echilibru și calcul. Departe de a evidenția contabil intrările și ieșirile, Dumnezeu, “din multa Sa iubire cu care ne-a iubit pe noi”, a făcut risipă cu încrederea față de noi, în pofida faptului că “eram morți prin greșalele noastre”. Nu și-a împărtăși slava numai cu îngerii, ci a venit până la noi—făpturi moarte prin păcatele noastre, fi

ai neascultării, fii ai mâniei (așa citim la Efeseni 2, 1-3, chiar versetele dinaintea textului de astăzi)—și “ne-a făcut să ședem într-o cerșetărie ne-a făcut să ședem într-o cerșetărie”. Spre deosebire de bogatul nemilostiv din Evanghelia de azi, Dumnezeu risipește din belșug pe o omenire roasă de boala păcatelor, dezgustătoare, și aproape moartă; ne înveștmântează în haina slavei (la Botez), ne așează la masa Sa (în Biserică), și ne hrănește cu hrana nestrăcării (la Împărțășanie).

Toate acestea, firește, “în Hristos”. Cu alte cuvinte, toate acestea nu sunt vreo răsplătă pentru bunătatea noastră, ci sunt rodul dărniceii risipitoare a lui Dumnezeu; nu facem noi nimic, ci Făcătorul ne re-crează “în Hristos”. Iar nouă ce sarcini ne revin? Sfântul Pavel dă un răspuns uimitor: partea noastră este pur și simplu (deși numai simplu nu e) aceea de a nu rata multe ocazii de a lucra faptele bune pe care Dumnezeu “mai dinainte le-a gătit pentru ca noi să umblăm într-o ele”. Chiar și faptele bune ne sunt puse înainte ca un dar ce ne vine în întâmpinare cu fiecare nouă zi: datoria noastră este să nu le evităm, ci “să umblăm într-o ele”.

EVANGHELIA DUMINICII

(Luca 16, 19-31)

Din Sfânta Evanghelie după Luca citire:

Era un om bogat care se îmbrăca în porfiră și în vison f, în toate zilele veselindu-se în chip strălucit. Iar un sărac, anume Lazăr, zăcea în fața porții lui, plin de bube, și-ar fi poftit să se sature din cele ce cădeau de la masa bogatului; cu toate acestea, înșiși câinii, venind, ei îi lingeau bubele. Și a murit săracul și a fost dus de îngeri în sânul lui Avraam. Și a murit și bogatul și a fost îngropat. Și în iad, fiind el în chinuri, își ridică ochii și-l vede de departe pe Avraam, și pe Lazăr în sânul lui. Și i-a zis, strigând: Părinte Avraam, ai milă de mine și trimite-l pe Lazăr să-și ude vârful degetului în apă și să-mi răcorească limba, că mă chinuiesc în această văpaie. Dar Avraam i-a zis: Fiule, adu-ți aminte că tu ți-ai primit pe cele bune în viața ta, și Lazăr, de asemenea, pe cele rele; iar acum, aici, el se mângâie, iar tu te chinuiești. Și peste toate acestea, între noi și voi prăpastie mare s'a întărit, încât cei ce vor să treacă de aici la voi să nu poată, nici de acolo să treacă la noi. Și el a zis: Atunci rogu-te, părinte, să-l trimiți în casa tatălui meu, că am cinci

frați; să le dea lor mărturie, ca să nu vină și ei în acest loc de chin. Dar Avraam i-a zis: Îi au pe Moise și pe profeți; să asculte de ei. Iar el a zis: Nu, părinte Avraam, ci dacă se va duce la ei cineva dintre morți, se vor pocăi. Și i-a zis: Dacă nu ascultă de Moise și de profeți, nici dacă ar învia cineva din morți, tot nu vor crede“.

Bogatul din Evaghelia de astăzi este ușor de criticat: nu împarte mai nimic cu săracul Lazăr, nu se îngrijește de omul, bolnav și aproape mort, pe care îl are în față zi de zi; este un adevărat monstru. Cu toate acestea, judecând lucrurile la un nivel strict social și politic, poate că bogatul ar avea anumite justificare. Căci Lazăr nu din pricina bogatului a ajuns sărac și bolnav; în plus, primește ceva gratis de la bogat—niște firimituri—pentru care s-ar cuveni poate să mulțumească. Povestea Evagheliei însă se cere privită altfel.

Ca mai întotdeauna în cazul pildelor din Evanghelie, suntem chemați a ne întreba: oare unde suntem *noi* în toate acestea? Iar răspunsul nu are nimic de a face cu bogăția acumulată sau cu statutul social de care ne bucurăm. Teologic vorbind, *noi toți*—săraci și bogați, bărbați și femei, cetățeni și străini, șamd— suntem Lazăr. În relație cu Dumnezeu, suntem cu toții niște Lazări ce suferim de boala de nevindecat a morții inevitabile, cu ființa toată acoperită de bubele unor obiceiuri păcătoase și distructive, cu viața abia-abia pâlând în noi—și toate acestea din alegerea liberă de a ne depărta de Izvorul Vieții. Și pentru că Dumnezeu nu este responsabil de starea noastră căzută, ar putea și El doar să ne tolereze, așa cum bogatul îl tolera pe săracul ce se hrănea cu firimituri de la masa sa.

Dumnezeu însă nu se uită dacă “merităm” sau nu o stare mai bună; iar față de greșeli, cum spune Psalmistul, nu ține socoteala exactă: “De te vei uita la fărădelegi, cine va suferi? Dar la Tine este milostivire!” Și, spre deosebire de bogatul nemilostiv, Dumnezeu nu ne hrănește cu fărămiturile. Să ne amintim cele auzite de Paști: “Cel ce a postit cât și cel ce nu a postit să se bucure azi de Masa cea plină de bunătăți! Mâncăți cu toții din vițelul cel gras, nimeni să nu rămână flămând! Bucurați-vă de măreția bunătății Sale! Nimeni să nu fie trist pentru că este sărac, căci Împarația lui Dumnezeu ne-a fost dezvăluită! Să nu fie nimeni abătut din cauza păcatelor sale, pentru că din mormântul Domnului iertarea a răsărit!”

Dacă refuzăm chemarea de a ne asemăna cu Dumnezeu, alegem automat să trăim despărțiți de El, precum bogatul nemilostiv în iad. Dumnezeu nu asta dorește! Și de aceea ne pune înaintea împrejurările în care să putem dărui și altora din darurile pe care le-am primit cu atâta generozitate de la El.

RUGĂCIUNEA LA ÎMPĂRTĂȘIREA CU TRUPUL LUI HRISTOS

Cred Doamne și mărturisesc, că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul Dumnezeului Celui viu, Care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși dintre care cel dintâi sunt eu. Încă cred că acesta este însuși preacurat Trupul Tău și acesta este însuși scump Sângele Tău. Deci mă rog Ție : Miluiește-mă și-mi iartă greșelile mele cele de voie și cele fără de voie, cele cu cuvântul sau cu lucrul, cele cu știință și cu neștiință, și mă învrednicește fără de osândă să mă împărtășesc cu preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor mele și spre viața de veci. Amin!

Cinei Tale celei de taină, Fiul lui Dumnezeu, astăzi părtaș mă primește; că nu voi spune vrăjmașilor Tăi taina Ta, nici sărutare Îți voi da ca Iuda; ci ca tâlharul mărturisindu-mă strig Ție: Pomeniște-mă, Doamne, întru Împărăția Ta!

Nu spre judecată, sau spre osândă să-mi fie împărtășirea sfintelor tale Taine, Doamne, ci spre vindecarea sufletului și a trupului. Amin!

TÂLCUIRI LA SFÂNTA LITURGHIE

Intrarea cu Evanghelia

După primele trei Antifoane, preotul iese din sfântul altar ținând în mână Evanghelia; se întoarce apoi cu fața spre ușile împărătești, rostește o rugăciune, apoi reintră în altar. Această ieșirea cu Evanghelia simbolizează ieșirea Mântuitorului Hristos la propovăduire. Prin Liturghia la care luăm parte, propovăduirea Veștii Celei Bune a ajuns până la noi, și mesajul ni se adresează direct.

Din fața ușilor împărătești, preotul rostește apoi Rugăciunea Intrării: *Stăpâne Doamne Dumnezeul nostru ... fă ca împreună cu intrarea noastră să fie și intrarea sfinților îngeri care împreună cu noi slujesc și împreună slăvesc bunătatea Ta...* Aflăm astfel că la Liturghie slujim cu toții, clerici și mireni, și că, în plus, suntem cu toții împreună-slujitori cu îngerii! Liturghia noastră este o icoană a liturghiei îngerești ce se desfășoară în același timp, însă invizibil. Odată cu (re)intrarea preotului în altar, întreaga comunitate începe "intrarea" în realitatea cerească a Împărăției lui Dumnezeu; sau, folosind altă imagine, începem cu toții, dar și individual, "urcușul" spre Cel Care ne-a chemat.